

به سوی اتحاد بیشتر و خدمات دارویی موثرتر

به گزارش روابط عمومی انجمن داروسازان تهران، پنجم شهریورماه به مناسبت زادروز محمد ابن زکریای رازی فیلسوف و دانشمند بزرگ مسلمان و ایرانی که به شایستگی روز داروسازی در ایران نام گذاری شده است. روز داروسازی که هم یادآور مجد و عظمت علمی ایرانیان در تاریخ بشری است و هم نوید دهنده‌ی توسعه‌ی روز افزون تلاش‌های تحقیقاتی داروسازان پژوهشگر و دانشمند کشورمان است.

در همین راستا برآن شدیم تا با “دکتر سید حمید خوئی” رییس انجمن داروسازان تهران به گفتگو بنشینیم.

امروزه اتحاد و همبستگی به چه میزان در حرفه‌ی داروسازی اهمیت دارد؟

امروزه همدلی بیشتر داروسازان و همه‌ی نهادها، انجمن‌های صنفی و علمی و همکاری مشترک آنها یکی از ضرورت‌های مهم برای دفاع از حیثیت داروسازی و مقابله با چالش‌های متعدد این حرفه است؛ که اگر این همدلی به درستی صورت نگیرد، شاید در آینده فرصت چندانی برای جبران زمان‌های از دست رفته نداشته باشیم.

متأسفانه در سال‌های اخیر چالش‌های درونی داروسازان به حیثیت، اعتبار و اقتدار داروسازی در کشور آسیب وارد کرده است.

همچنین بی‌مهری‌های فراوانی نسبت به جامعه‌ی خدوم داروسازی شده است، از جمله تعرض‌هایی که به حیثیت و ارزش خدمات دارویی (در داروخانه) و غفلت نسبت به نقش داروسازان (در روزگار کرونا) شده است.

متأسفانه صحبتی از داروسازان که در حین ارائه خدمات دارویی مبتلا به بیماری کرونا شدند و جان خود را از دست دادند نمی‌شود؛ اما باید دانست که آدمهای بزرگ کسانی هستند که تهدیدها را تبدیل به فرصت کنند؛ همچنین گروه‌های بزرگ و جمعیت‌های بزرگ اندیش هم باید بتوانند تهدیدها را تبدیل به فرصت کنند.

در این موقعیت‌ها باید با همدلی و همفکری نقاط ضعف درونی ساختار داروسازی بر پیکره‌ی خدمات دارویی را به درستی شناسایی کنیم و درصدد رفع آن قدم برداریم.

به این معنا که اگر قرار بر این باشد، که مشکلات را به بیرون از فضای حرفه‌ی خود نسبت دهیم در این حال نقایص ریز و درشت را نخواهیم دید و در نهایت چالش‌ها همچنان ادامه خواهد داشت.

چگونه می‌توان نقایص صنف داروسازی را شناسایی کرد؟

شاید مهم‌ترین وظیفه‌ی سیاست‌گذاران، پیشکسوتان و تاثیرگذاران حرفه‌ی داروسازان این است؛ که باید بی‌تعارف نقاط ضعف را شناسایی کنند و در پی رفع آن بر آیند؛ به همین دلیل شاید نیاز به حضور جمعی باشد، تا اقتدار این صنف جهت حل چالش‌های دارویی کشور به نمایش گذاشته شود.

چالش‌هایی مانند سیاست فراگیر سپردن مدیریت داروخانه به افراد به غیر داروساز (پراتیک)، اجرای نسخه الکترونیک و حذف تعرفه که می‌بایست داروسازان اقدامات لازم را در این راستا انجام دهند؛

اما به جهت اینکه متاسفانه داروسازان در داروخانه‌ها تاثیر گذار نیستند، نمی‌توان 95 درصد داروخانه‌ها را با یک سیاست مشترک به یک اقدام صنفی مناسب و مقتضی دعوت کرد.

شاید به دلیل این است که تنوع کار در صنف داروسازی زیاد است، به طور مثال بخش اعظم داروسازان در داروخانه و بخشی در واردات، دانشگاه، تولید و بخش فعالیت می‌کنند، که بسیار باعث تاسف است که در حال حاضر صنف همانند جزیره از هم جدا شده‌اند؛ به این معنا که داروساز شاغل در داروخانه حل مشکل داروساز شاغل در صنعت را اولویت خود نمی‌دانند و یا بالعکس.

در صورتی که داروسازان در هر جایگاهی باید چالش‌های صنف خود را ریشه‌یابی و برای رفع آن برنامه ریزی کنند، چرا که داروسازان همانند مسافران یک کشتی هستند، که در صورت آسیب به کشتی همگی مسافران متضرر می‌شوند.

دغدغه‌های شغل داروسازی را چه چیزهایی می‌دانید؟

نباید دغدغه‌های داروسازان در داروخانه‌های شهری با داروخانه‌های بیمارستانی متفاوت باشد، همچنین نباید رویکرد موسس با مسئول فنی از هم جدا باشد.

متاسفانه موسسین، همکار مسئول فنی خود را نقطه مقابل خود می‌بینید و نگاه کلی به احقاق حقوق صنف ندارند و تنها به دنبال منافع خودشان هستند.

تمام این رویکردها باعث شده که صنف داروسازی از پتانسیل لازم جهت دفاع از حیثیت خود و مبارزه با تهدیدهای متعدد از جمله (حذف تعرفه خدمات دارویی) و (گران فروشی ماسک در داروخانه‌ها) برخوردار نباشد.

چندی پیش متاسفانه داروسازان را متهم به گران فروشی ماسک کردند، در صورتی که یک عدد ماسک با قیمت دولتی در داروخانه‌ها عرضه نشده بود.

در نتیجه می‌توان گفت دفاع از این صنف مستلزم برخورداری از پشتوانه‌ی محکم صنفی است، که جز با اتحاد، همدلی و مشارکت صورت نمی‌گیرد.

امروزه هر فردی که عنوان داروساز دارد، جزء خدمات و تیم درمانی کشور است و باید خود را عنصر مهم، تاثیرگذار و سرنوشت ساز بداند. چرا که تنها در زمان همدلی و اتحاد، توانمندی به صورت چشمگیری در راستای احقاق هدف افزایش می‌یابد.

عنوان داروفروش از دیگر نقاط ضعف خدمات دارویی در کشور است، که باید در دستور کار قرار گیرد به گونه‌ای که باید تعریف اجتماعی و عمومی داروساز از داروفروش به عرضه کننده خدمات دارویی تغییر دهیم .

متاسفانه سیاست گذاری نهادهای دولتی نه تنها با این رویکرد همراهی نمی‌کند، بلکه حتی در حقیقت جلوگیری هم می‌کند، به طوری که حذف تعرفه خدمات دارویی در دستور کار دولت قرار گرفته است؛ به این معنا که داروساز تحصیلکرده و عضو تیم سلامت را باید به آن نگاه داروفروش داشته باشیم؛ نه عرضه کننده خدمات دارویی.

اما به هر حال نقاط ضعف گاهی در بدنه‌ی داروسازی و همکاران شاغل در داروخانه محسوس است، تصویری که خواسته و ناخواسته موجب شده عنوان دارو فروش به داروساز داده شود هر چند فروش دارو یک وسیله است و نه هدف.

حتی در برخی مواقع ممکن است عرضه خدمات دارویی بدون فروش دارو صورت گیرد به این معنا که داروساز بیمار را از مصرف نا به جای دارو بازدارد.

با سپاس از وقتی که در اختیار ما گذاشتید در آخر هم اگر مطلب خاصی دارید بفرمایید:

عنوان داروفروش تصویر بسیار مسموم، غلط و ظالمانه ای ست، که از سوی برخی ترسیم شده است.

و در آخر نگاه سیاست‌گذاران به خصوص دیوان عدالت اداری پیامدهای خطرناکی در آینده برای سلامت جامعه خواهد داشت.

